PARLAMENTUL EUROPEAN 2009 - 2014

Document de şedinţă

6.3.2012 B7-0130/2012

PROPUNERE DE REZOLUŢIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B7-0101/2012

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la cel de-al 6-lea Forum Mondial al Apei de la Marsilia din 12-17 martie 2012 (2012/2552(RSP))

Richard Seeber, Sophie Auconie, Daciana Octavia Sârbu, Gerben-Jan Gerbrandy, Michèle Rivasi, Miroslav Ouzký, Sabine Wils
în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică şi siguranţă alimentară

B7-0130/2012

Rezoluţie a Parlamentului European referitoare la cel de al 6-lea Forum Mondial al Apei de la Marsilia din 12-17 martie 2012 (2012/2552(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere cel de al 6-lea Forum Mondial al Apei de la Marsilia din 12-17 martie 2012,

– având în vedere declaraţiile finale ale primelor cinci forumuri mondiale privind apa, care s-au desfăşurat la Marrakech (1997), Haga (2000), Kyoto (2003) şi Mexico City (2006) şi Istanbul (2009),

– având în vedere Rezoluţia 64/292 a Adunării Generale a ONU din 28 iulie 2010 privind dreptul omului la apă şi igienă şi Rezoluţia 15/9 a Consiliului pentru Drepturile Omului din cadrul ONU din 30 septembrie 2010 privind drepturile omului şi accesul la apă potabilă şi igienă,

– având în vedere Declaraţia Mileniului, adoptată de Organizaţia Naţiunilor Unite la 8 septembrie 2000, care a stabilit Obiectivele de dezvoltare ale mileniului ca obiective fixate în comun de comunitatea internaţională pentru eliminarea pauperităţii şi a prevăzut reducerea la jumătate, până în 2015, a acelei părţi a populaţiei care nu dispune de un acces sustenabil la apa potabilă şi la igiena de bază,

– având în vedere al treilea Raport mondial al Organizaţiei Naţiunilor Unite, intitulat „Apa într-o lume în schimbare”,

– având în vedere rezoluţia referitoare la poluarea apei adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE la Budapesta (16-18 mai 2011),

– având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei[1] (Directiva-cadru privind apa),

– având în vedere Rezoluţia sa din 29 septembrie 2011 referitoare la elaborarea unei poziţii comune a UE înaintea Conferinţei Organizaţiei Naţiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă (Rio+20)[2],

– având în vedere rezoluţiile sale 12 martie 2009 referitoare la apă în lumina celui de-al 5-lea Forum Mondial al Apei de la Istanbul (16-22 martie 2009)[3] şi din 15 martie 2006 referitoare la cel de-al 4-lea Forum Mondial al Apei de la Mexico City (16-22 martie

[1] JO L 327, 22.12.2000, p. 1.
[2] P7_TA-PROV(2011)0430.
[3] P6_TA(2009)0137.

2006)[1],

– având în vedere întrebarea din 25 ianuarie 2012 adresată Comisiei cu privire la cel de al 6-lea Forum Mondial al Apei de la Marsilia din 12-17 martie 2012 (O-000013/2012 – B7-0101/2012),

– având în vedere articolul 115 alineatul (5) şi articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât aproape jumătate din populaţia lumii în curs de dezvoltare este lipsită de instalaţii sanitare, peste 800 de milioane de persoane folosesc încă surse nesigure de apă de băut, iar accesul neadecvat la serviciile de igienizare şi practicile necorespunzătoare legate de igienă constituie cauza de deces a mai mult de 2,5 milioane de copii în fiecare an;

B. întrucât gestionarea apei are efecte directe asupra sănătăţii umane, producţiei de energie, agriculturii şi securităţii alimentare, iar gestionarea eficientă a apei reprezintă o condiţie prealabilă fundamentală pentru reducerea sărăciei;

C. întrucât despădurirea, urbanizarea, creşterea populaţiei, poluarea biologică şi chimică şi schimbările climatice pun o presiune mai mare asupra disponibilităţii şi calităţii resurselor de apă sigure şi sănătoase şi generează riscuri mai mari de producere a unor evenimente extreme legate de apă, populaţiile sărace fiind cele mai vulnerabile şi cel mai puţin capabile să se adapteze la aceste tendinţe;

D. întrucât distribuţia geografică a apei este foarte inegală şi, adesea, gestionarea optimă a acesteia se realizează printr-o abordare de tipul guvernanţei la mai multe niveluri, care conferă o mai mare importanţă rolului autorităţilor regionale şi locale;

E. întrucât, în rezoluţiile sale referitoare la cel de-al 4-lea şi cel de-al 5-lea Forum Mondial al Apei, Parlamentul a solicitat Comisiei şi Consiliului să încurajeze autorităţile locale din UE să aloce măsurilor de cooperare descentralizată o parte din impozitele încasate de la utilizatori pentru furnizarea serviciilor de alimentare cu apă şi a serviciilor de igienizare şi întrucât, în pofida faptului că acţiunile desfăşurate în acest domeniu ar conduce la un acces mai bun la apă şi la serviciile de igienizare pentru persoanele cele mai sărace, aceste cereri nu au fost urmate de nicio acţiune;

F. întrucât sistemele de infrastructură din domeniul apei sunt adesea necorespunzătoare în ţările în curs de dezvoltare şi învechite în ţările dezvoltate;

G. întrucât noile progrese tehnologice ar putea permite o creştere a eficienţei şi sustenabilităţii în domeniul apei şi ar putea fi utilizate în special în avantajul ţărilor în curs de dezvoltare;

H. întrucât Directiva-cadru privind apa a stabilit un cadru pentru protejarea şi curățarea apelor din UE, asigurând utilizarea sa sustenabilă, pe termen lung;

I. întrucât o stare bună a apelor se obţine cel mai bine prin reducerea deversărilor, emisiilor

[1] P6_TA(2006)0087.

şi pierderilor de poluanţi în mediu;

J. întrucât noile cadre UE propuse pentru politica agricolă comună şi politica de coeziune în contextul Strategiei Europa 2020 pentru creştere inteligentă, sustenabilă şi integratoare pledează pentru luarea sistematică în considerare a aspectelor legate de mediu şi de climă;

K. întrucât Forumul Mondial al Apei, care se întruneşte la fiecare trei ani, oferă o platformă unică, în cadrul căreia comunitatea specialiştilor în domeniul apei, a celor care elaborează politici şi iau decizii se pot reuni, pot dezbate şi pot încerca să găsească soluţii pentru atingerea securităţii hidrice;

L. întrucât cel de-al 6-lea Forum Mondial al Apei, a cărui temă este „Timpul soluţiilor”, a identificat 12 priorităţi-cheie pentru acţiunile din acest domeniu, grupate pe trei direcţii strategice: „asigurarea bunăstării tuturor”, „contribuţia la dezvoltarea economică” şi „păstrarea planetei albastre”, precum şi trei „condiţii pentru succes”;

Asigurarea bunăstării tuturor

1. declară că apa este un bun comun al umanităţii şi că, prin urmare, nu ar trebui să reprezinte o sursă de profit, iar accesul la apă ar trebui să reprezinte un drept fundamental şi universal; salută recunoaşterea de către Organizaţia Naţiunilor Unite a dreptului oamenilor la apă potabilă şi servicii de igienizare, astfel cum derivă acesta din dreptul la un standard de viaţă corespunzător; solicită să se depună toate eforturile necesare pentru a garanta, până în 2015, accesul la apă potabilă al populaţiilor celor mai defavorizate;

2. invită Comisia şi statele membre să-şi consolideze angajamentul privind îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului stabilite de Organizaţia Naţiunilor Unite în domeniul apei şi serviciilor de igienizare, precum şi să ţină seama de rezultatele relevante ale Conferinţei privind dezvoltarea durabilă Rio+20; subliniază faptul că dezbaterea din cadrul Forumului Mondial al Apei ar trebui să vizeze strategii şi soluţii pentru dezvoltarea economică şi a agriculturii care să poată garanta un nivel ridicat al disponibilităţii şi calităţii apei;

3. subliniază necesitatea asumării unor angajamente concrete în vederea promovării şi protejării resurselor de apă, în special în lumina conferinţei Rio+20 care urmează;

4. consideră sănătatea publică şi protecţia mediului drept priorităţi pentru orice politică în materie de gestionare a apei; subliniază rolul fundamental al protejării resurselor de apă potabilă pentru sănătatea umană; solicită planificarea şi implementarea unor măsuri privind apa la scara bazinelor hidrografice, care să acopere întregul ciclu hidrologic; subliniază faptul că problema poluării apei ar trebui abordată de la sursă, limitându-se cantitatea de substanţe periculoase care ajung în mediu şi în zonele cu resurse de apă potabilă; solicită punerea în aplicare a principiului „poluatorul plăteşte”;

5. subliniază rolul apei în ceea ce priveşte pacea şi cooperarea; solicită încheierea şi implementarea unor acorduri internaţionale privind gestionarea în comun a apelor transfrontaliere de suprafaţă şi subterane, în virtutea cărora populaţia şi administraţia să asigure împreună gestionarea sustenabilă a resurselor de apă şi care să constituie o garanţie împotriva conflictelor locale şi internaţionale;

Contribuţia la dezvoltarea economică

6. subliniază necesitatea echilibrării modalităţilor de utilizare a apei pentru a asigura cererea de apă şi disponibilitatea acesteia, precum şi calitatea ei, în special în ţările în curs de dezvoltare; solicită adoptarea unor planuri de management integrat al resurselor de apă în contextul amenajării teritoriului la scară internaţională, naţională şi locală;

7. solicită investiţii publice şi private în cercetare şi în dezvoltarea unor tehnologii novatoare privind apa, în toate domeniile; încurajează utilizarea în agricultură a noilor tehnologii, echipamente şi utilaje legate de folosirea apei, pentru a produce în mod sustenabil alimente sigure, în cantităţi suficiente, utilizând mai eficient apa şi sursele de apă neconvenţionale, inclusiv refolosirea apelor reziduale epurate pentru irigaţii şi în scopuri industriale;

8. solicită înlăturarea obstacolelor care împiedică transferul de cunoştinţe şi tehnologii legate de conservarea apei, captarea apei, tehnicile de irigare, gestionarea apelor subterane, tratarea apelor reziduale etc.;

9. subliniază importanţa utilizării eficiente a apei; solicită o utilizare mai eficientă a apei, în special în sectoarele în care se foloseşte cea mai mare parte a apei, cum ar fi agricultura, întrucât în aceste sectoare se poate spori cel mai mult eficienţa; solicită, de asemenea, stabilirea unor cerinţe minime de eficienţă pentru produsele care au implicaţii majore în ceea ce priveşte consumul de apă introduse pe piaţa UE, ţinându-se seama şi de potenţialul de economisire a energiei aferent;

10. subliniază faptul că utilizarea sustenabilă a apei reprezintă nu numai o necesitate de mediu, ci şi una economică; solicită o mai mare transparenţă în ceea ce priveşte sistemele tarifare pentru apă;

Păstrarea planetei albastre

11. subliniază că apa este deosebit de vulnerabilă la efectele schimbărilor climatice, care ar putea conduce la scăderea cantităţii şi a calităţii apei disponibile, în special a apei potabile, precum şi la o creştere în ceea ce priveşte frecvenţa şi amploarea inundaţiilor şi a fenomenelor de secetă; solicită politici de atenuare şi adaptare la schimbările climatice, care să ţină seama în mod corespunzător de impactul asupra resurselor de apă; subliniază importanţa strategiilor de prevenire, de reducere şi de răspuns la riscuri în ceea ce priveşte prevenirea fenomenelor extreme legate de apă;

12. solicită tuturor ţărilor să stabilească, până în 2015, o ţintă cantitativă de reducere a poluării chimice şi biologice provocate de apele reziduale şi de activităţile terestre, pentru a proteja şi a reface calitatea apei şi pentru a sprijini sustenabilitatea resurselor de apă şi a ecosistemelor acvatice; reaminteşte statelor membre obligaţiile pe care le au în temeiul Directivei-cadru privind apa în vederea obţinerii unei stări bune a apelor până în 2015; invită statele membre să ia toate măsurile necesare şi să disponibilizeze fonduri suficiente pentru a atinge aceste obiective legate de calitatea apei;

Condiţii pentru succes

13. încurajează dezvoltarea unei baze de cunoştinţe hidrologice, utilizată în comun la nivel mondial şi la nivelul UE; solicită elaborarea unor indicatori mondiali de bază pentru calitatea, cantitatea, disponibilitatea şi costul apei, precum şi a unor indicatori privind eficienţa hidrologică la nivel de bazin hidrologic;

14. sprijină elaborarea unor planuri de management integrat al bazinelor hidrologice la nivel mondial; subliniază rolul primordial al planurilor de management al bazinelor hidrologice în ceea ce priveşte implementarea politicii UE în domeniul apei în condiţiile Directivei-cadru privind apa; subliniază rolul fundamental al autorităţilor regionale şi locale în ceea ce priveşte soluţionarea rentabilă, la nivel mondial, a problemelor legate de apă, precum şi în ceea ce priveşte prevenirea corupţiei;

15. solicită Comisiei, ca, în numele Uniunii Europene şi a statelor membre, să adere la Convenţia Organizaţiei Naţiunilor Unite din 1997 privind cursurile de apă internaţionale şi să promoveze intrarea în vigoare a amendamentelor la Convenţia de la Helsinki din 1992 privind protecţia şi utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere şi a lacurilor internaţionale, care vor permite aplicarea acestui instrument şi în cazul ţărilor care nu fac parte din CEE-ONU; solicită, de asemenea, Comisiei să încurajeze ratificarea de către mai multe state a protocolului privind apa şi sănătatea la Convenţia de la Helsinki din 1992, în vederea promovării gestionării coordonate şi echitabile a apei din bazinele naţionale şi transnaţionale;

16. subliniază necesitatea realizării unei concentrări tematice a finanţărilor disponibile pentru acţiunile legate de apă şi a integrării aspectelor privind apa în toate domeniile politice, inclusiv în toate instrumentele financiare şi juridice ale UE; relevă faptul că abordarea provocărilor legate de apă constituie o parte integrantă a succesului tranziţiei către o „economie verde” şi a funcţionării acesteia;

17. îşi reiterează apelul adresat Comisiei şi Consiliului de a încuraja autorităţile locale din UE să aloce măsurilor de cooperare descentralizată o parte din impozitele încasate de la utilizatori pentru furnizarea serviciilor de aprovizionare cu apă şi de igienizare; atrage atenţia asupra principiului „1% solidaritate pentru apă”, adoptat de unele state membre, ca exemplu care ar putea fi promovat;

18. încredinţează Preşedintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluţie Consiliului, Comisiei, guvernelor şi parlamentelor statelor membre, precum şi Secretarului General al Organizaţiei Naţiunilor Unite.